

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

TOTO ROZHODNUTÍ NABYLO PRÁVNÍ

MOCI dne 2. 11. 2015 a je

VYKONATELNÉ dne 19. 11. 2015

Český telekomunikační úřad

Odbor přezkoumávání rozhodnutí

Dne 3. 11. 2015

Praha 30 -10- 2015

Čj. ČTÚ-54 291/2015-603

Rada Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), na základě rozkladu, který podal dne 4. 8. 2015 pan **Luboš Hutař**, podnikatel, IČO 454 27 259, se sídlem Budíkovice 88, 674 01 Třebíč, právně zast. JUDr. Evou Hrbáčkovou, advokátkou se sídlem Bráfova tř. 764/50, 674 01 Třebíč, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 16. 7. 2015, čj. ČTÚ-6 147/2015-606/X. vyř., o návrhu obchodní společnosti **UPC Česká republika, s.r.o.**, IČO 005 62 262, se sídlem Závašova 502/5, 140 00 Praha 4, proti panu Luboši Hutařovi, v řízení podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích o zaplacení dlužné ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací přístupu k síti internet ve výši 752.054,40 Kč s příslušenstvím, vydává po projednání v rozkladové komisi ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad zamítá a rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 16. 7. 2015, čj. ČTÚ-6 147/2015-606/X. vyř., se potvrzuje.
- II. Žádnému z účastníků řízení se nepřiznává náhrada nákladů řízení o rozkladu.

Odůvodnění:

Dne 27. 9. 2012 byl k Českému telekomunikačnímu úřadu podán návrh obchodní společnosti UPC Česká republika, s.r.o., IČO 005 62 262, se sídlem Závašova 502/5, 140 00 Praha 4 (dále jen „navrhovatel“), proti panu Luboši Hutařovi, podnikateli, IČO 454 27 259, se sídlem Budíkovice 88, 674 01 Třebíč (dříve Benešova 508/20,

674 01 Třebíč), právně zast. JUDr. Evou Hrbáčkovou, advokátkou se sídlem Bráfova tř. 764/50, 674 01 Třebíč (dále jen „odpůrce“), o zaplacení dlužné ceny za poskytnuté služby elektronických komunikací přístupu k síti internet ve výši 752.054,40 Kč s příslušenstvím. Navrhovatel uvedl, že odpůrce uzavřel dne 12. 11. 2007 s obchodní společností Sloane Park Property Trust, a.s., IČO 250 36 459, Smlouvu o poskytnutí veřejně dostupné služby elektronických komunikací přístupu k síti Internet – číslo IT080/2007 (dále jen „smlouva“). Smluvní strany ke smlouvě uzavřely následně číslované dodatky, a to: Dodatek č. 1 dne 18. 3. 2008, Dodatek č. 2 dne 27. 10. 2008, Dodatek č. 3 dne 27. 10. 2008, Dodatek č. 4 dne 1. 12. 2008, Dodatek č. 5 dne 5. 1. 2009, Dodatek č. 6 dne 25. 2. 2009, Dodatek č. 7 dne 24. 11. 2009 a Dodatek č. 8 dne 7. 9. 2010. Odpůrce neuhradil vyúčtování za poskytnuté služby elektronických komunikací za zúčtovací období od 1. 3. 2011 do 30. 11. 2011 a fakturu za plánovaný a požadovaný vstup do objektu ve Velké Bíteši, a to v celkové výši 752.054,40 Kč. Obchodní společnost Sloane Park Property Trust, a.s., IČO 250 36 459, zanikla dne 1. 7. 2011 bez likvidace vnitrostátní fúzí sloučením s navrhovatelem. Na navrhovatele přešlo sloučením jmění zaniklé společnosti včetně veškerých práv a povinností. Navrhovatel prokazatelně upozornil odpůrce na nezaplacení uvedených vyúčtování a stanovil mu náhradní lhůtu k plnění v Upomínce – výzvě k úhradě nedoplatku ze dne 19. 4. 2012.

Předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „správní orgán I. stupně“) vydal po vyjádření obou účastníků a provedeném dokazování a právním posouzení věci dne 16. 7. 2015 rozhodnutí čj. ČTÚ-6 147/2015-606/X. vyř., kterým ve výroku I. návrhu v celém rozsahu vyhověl a uložil odpůrci povinnost uhradit navrhovateli částku 752.054,40 Kč s příslušenstvím. Ve výroku II. uložil odpůrci povinnost uhradit navrhovateli náhradu nákladů řízení ve výši 30.083,- Kč za uhrazený správní poplatek. Správní orgán I. stupně v odůvodnění mj. uvedl, že bylo prokázáno, že odpůrci byly vyfakturované služby poskytovány na základě smlouvy ve znění dodatků, přičemž Dodatkem č. 7 byla doba trvání smlouvy prodloužena o 24 měsíců do dne 24. 11. 2011. Navrhovatel (i jeho právní předchůdce) tedy byl oprávněn odpůrci účtovat ceny sjednané ve smlouvě ve znění dodatků po dobu trvání smlouvy, minimálně tedy do 24. 11. 2011. Dále byl shledán oprávněným i nárok navrhovatele na úhradu faktury č. 110112934 na částku 2.400,- Kč včetně DPH za zajištění přístupu do areálu ČEPRO Velká Bíteš, když e-mailovou korespondencí byl prokázán požadavek odpůrce o zajištění přístupu a jeho zajištění ze strany právního předchůdce navrhovatele dne 14. 6. 2011. Nový koncový bod na adrese Mírová 924/4, Třebíč, zřízený dle Dodatku č. 8, byl odpůrci zprovozněn a odpůrcem využíván. K námitce odpůrce týkající se chybně uvedenému DIČ odpůrce na smlouvě a některých dodatcích správní orgán I. stupně uvedl, že předsazení písmene „C“ před DIČ odpůrce není důvodem

pro neuhrazení vystavovaných faktur. Odpůrce je ve smlouvě identifikován jménem, příjmením, IČO a adresou sídla. Rovněž předmět plnění ve vystavených fakturách je dostatečně identifikován a nelze mít pochyb o tom, že jsou jimi fakturovány služby poskytované dle smlouvy. Tvzení odpůrce o sjednání Dodatku č. 8 na dobu neurčitou nebylo prokázáno. Pakliže byla v Dodatku č. 7 sjednána nová doba trvání smlouvy do dne 24. 11. 2011 a Dodatkem č. 8 se měnil předmět smlouvy, kdy došlo o rozšíření o nový koncový bod na adrese Mírová 924/4, Třebíč, kapacita u stávajícího koncového bodu SPPT Velká Bíteš ze 150 Mbps na 100 Mbps a celková cena, nebyla doba trvání smlouvy Dodatkem č. 8 dotčena. Z Dodatku č. 8 nevyplývá, že jej lze samostatně vypovědět. Takový závěr nevyplývá ani z odpůrcem předložené e-mailové korespondence. Správní orgán I. stupně přiznal ve smyslu § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích navrhovateli právo na náhradu nákladů řízení, jelikož měl navrhovatel ve věci plný úspěch.

Odpůrce podal proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 16. 7. 2015, čj. ČTÚ-6 147/2015-606/X. vyř. (dále jen „napadené rozhodnutí“) v zákonem stanovené lhůtě rozklad, který směřuje proti celému rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Odpůrce toliko v rozkladu uvedl, že důkazy, které byly nabídnuty v rámci procesní obrany odpůrcem, byly nesprávně vyhodnocené. Každý jednotlivý důkaz nebyl hodnocen v potřebných souvislostech a v důsledku tohoto procesního pochybení bylo vydáno nesprávné rozhodnutí. Navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí změněno tak, že návrh bude v celém rozsahu zamítnut a odpůrci bude přiznána náhrada nákladů řízení.

Navrhovatel k rozkladu odpůrce uvedl, že není zřejmé, v čem odpůrce konkrétně spatřuje nesprávné hodnocení kterých konkrétních důkazů, jak se toto údajně nesprávné hodnocení promítlo do napadeného rozhodnutí a jak tedy měly být konkrétní důkazy hodnoceny. Navrhuje, aby byl rozklad zamítnut.

Správní orgán I. stupně neshledal v daném případě důvod využít postupu podle ustanovení § 87 správního řádu (autoremedura), a proto v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí odvolacímu správnímu orgánu.

Podle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích *předseda Rady rozhoduje spory mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti (§ 7) nebo mezi těmito osobami a jinými podnikateli působícími v jiném členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu nebo propojení na základě návrhu kterékoliv ze stran sporu, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě. Podání návrhu podléhá správnímu poplatku. Lhůta pro vydání rozhodnutí činí 4 měsíce, ve zvláště složitých případech 6 měsíců.*

Podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1 zákona o elektronických komunikacích o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady Českého

telekomunikačního úřadu rozhoduje Rada Českého telekomunikačního úřadu (dále jen „Rada ČTÚ“).

Odpůrce byl dopisem ze dne 31. 8. 2015, čj. ČTÚ-54 291/2015-603, vyzván k doplnění rozkladu.

Podáním ze dne 15. 9. 2015 odpůrce doplnil rozklad o následující tvrzení. Správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí shrnul všechny faktury, následně však nebyl schopen sice v obsáhlém, nicméně nevyovídajícím odůvodnění faktury řádně vyhodnotit, popř. pokud jsou faktury popsány částečně samostatně, jsou vyhodnocené nepřesně a v konečném důsledku nesprávně. Odpůrce vracel navrhovateli faktury nejen pro formální vady, ale také z důvodu, že bylo účtováno plnění, které nebylo poskytnuto nebo pokud mělo být poskytnuto, byla rozporována funkčnost plnění. Z tohoto titulu odpůrce dovedl, že nebude platit za něco, co nebyl ani povinen plnit, protože služba nebyla poskytnuta v rozsahu, která se předjímalá smlouvou. Právnímu předchůdci navrhovatele byla vrácena celá sestava vystavených faktur s příslušným odůvodněním. Byly účtovány služby, jež nebyly předány a převzít je ani nebylo možné, neboť vykazovaly závady, které byly již dříve reklamovány. Náprava nebyla zjednána. Předávací protokol nebyl a nemůže být podepsán zástupcem odpůrce. Tuto skutečnost právní předchůdce navrhovatele pomíjel a nenapravit. Pokud ze strany navrhovatele nebyly služby poskytovány, nemohly být po dobu, co bylo přerušeno poskytování služeb, následně fakturovány. Reklamace včas a řádně odpůrcem uplatněná byla ze strany navrhovatele neřešena a za nefunkční přípojku nelze platit. Navrhovatel ke svým tvrzením o důvodnosti své pohledávky kromě faktur a neúplných smluvních dokumentů, jež jsou k základní smlouvě nepropojené, nepředložil nic, z čeho by bylo možné dovést závěr, že odpůrce dluží nedůvodně. Navrhovatel kromě svého tvrzení, že byly služby elektronických komunikací řádně vyúčtovány, pak neprokázal, že byly tyto služby řádně poskytovány, přesněji řečeno plněny a odpůrcem tedy přebírány. Odpůrce odkazuje na podklady předložené v řízení na I. stupni, dále doplnil listiny na podporu svých tvrzení a navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a odpůrci byla přiznána náhrada nákladů řízení.

Navrhovatel byl vyzván dopisem ze dne 17. 9. 2015 k vyjádření se k doplnění rozkladu odpůrce. Navrhovatel se ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

Na základě podaného rozkladu byl v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, a dále v souladu s § 141 odst. 9 správního řádu správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu.

Na základě přezkoumání veškerého spisového materiálu včetně napadeného rozhodnutí a posouzení veškerých námitek uvedených v rozkladu (resp. jeho doplnění) a po projednání v rozkladové komisi dospěla Rada ČTÚ k následujícím závěrům.

Posuzovaný smluvní vztah vznikl před 1. 1. 2014, kdy nabyl účinnosti zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, který v § 3028 odst. 3 stanoví, že se smluvní vztahy uzavřené před nabytím účinnosti tohoto zákona posuzují podle dosavadních právních předpisů. Vzhledem k uvedenému není žádného důvodu posuzovat věc podle jiných právních předpisů.

Ze správního spisu vyplývá, že odpůrce uzavřel dne 12. 11. 2007 s právním předchůdcem navrhovatele smlouvu, na jejímž základě mu byly poskytovány služby elektronických komunikací. Smlouva nese označení IT080/2007. Ke smlouvě smluvní strany uzavřely 8 číslovaných dodatků, přičemž vždy je za číslem dodatku uvedeno označení smlouvy – IT080/2007. Každý dodatek v čl. I. stanoví, že „*Smluvní strany se dohodly, že ve Smlouvě IT080/2007 o poskytnutí...*“. Z uvedeného je zcela nepochybné, že dodatky byly smluvními stranami uzavírány ke smlouvě a smlouva byla těmito dodatky měněna. Nelze tak přisvědčit tvrzení odpůrce že dodatky jsou k základní smlouvě nepropojené.

Smlouva byla uzavřena dle čl. IV. na 12 měsíců. Dodatek č. 4 ze dne 1. 12. 2008 v čl. I. (2) stanovil: „*Tímto dodatkem se smlouva IT080/2007 prodlužuje o 12 měsíců.*“ Dodatek č. 7 ze dne 24. 11. 2009 v čl. I. (2) stanovil: „*Tímto dodatkem se smlouva IT080/2007 prodlužuje o dalších 24 měsíců do 24. 11. 2011.*“ Z uvedeného vyplývá, že smlouva ve znění dodatků byla uzavřena na dobu určitou, a to do 24. 11. 2011.

Odpůrce měl dle svého vyjádření dne 24. 2. 2011 vypovědět Dodatek č. 8 ze dne 7. 9. 2010, a to s výpovědní lhůtou 3 měsíce, jelikož Dodatek č. 8 byl uzavřen dle názoru odpůrce na dobu neurčitou. Tvrzení odpůrce nemá opodstatnění. Jak bylo uvedeno výše, i Dodatkem č. 8 ze dne 7. 9. 2010 byla měněna smlouva, přičemž pakliže dle Dodatku č. 7 ze dne 24. 11. 2009 byla doba trvání smlouvy stanovena do 24. 11. 2011 a Dodatek č. 8 dobu trvání smlouvy neupravuje, neshledává Rada ČTÚ důvod přistoupit na tvrzení odpůrce, že poskytování služeb na koncovém bodě na adrese Mírová 924/4, Třebíč, bylo sjednáno na dobu neurčitou, tedy zcela odlišně od smlouvy ve znění Dodatku č. 1 – 7. Jak vyplývá z Dodatku č. 4 a 7, bylo-li na vůli smluvních stran upravit dobu trvání smlouvy, stalo se tak právě v dodatcích.

Je pravdou, že ve smlouvě, jakož i v Dodatcích č. 1 – 4, je uvedeno DIČ odpůrce s předsazením písmene „C“, tj. CCZ7205014531. Počínaje Dodatkem č. 5, jakož i na všech sporných fakturách, je DIČ odpůrce uvedeno správně, tj. ve tvaru CZ7205014531. Tato chyba v psaní nezakládá důvodné pochybnosti o řádném uzavření smlouvy a Dodatků č. 1 – 4. Odpůrce lze jednoznačně a bezpečně identifikovat dle ostatních údajů ve smlouvě, jakož

i Dodatcích č. 1 – 4, uvedených, jak správně konstatoval v napadeném rozhodnutí správní orgán I. stupně.

S tvrzením odpůrce o formálních vadách faktur, pro které je vracel navrhovateli a pro které nemohla nastat jejich splatnost, Rada ČTÚ nesouhlasí. Dle § 28 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném od 1. 4. 2011, tedy v době vystavení jednotlivých faktur, musí běžný daňový doklad obsahovat *a) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání plátce, který uskutečňuje plnění, b) daňové identifikační číslo plátce, který uskutečňuje plnění, c) obchodní firmu nebo jméno a příjmení, popřípadě název, dodatek ke jménu a příjmení nebo názvu, sídlo nebo místo podnikání osoby, pro kterou se uskutečňuje plnění, d) daňové identifikační číslo, pokud je osoba, pro kterou se uskutečňuje plnění, plátcem, e) evidenční číslo daňového dokladu, f) rozsah a předmět plnění, g) datum vystavení daňového dokladu, h) datum uskutečnění plnění nebo datum přijetí úplaty, a to ten den, který nastane dříve, pokud se liší od data vystavení daňového dokladu, i) jednotkovou cenu bez daně, a dále slevu, pokud není obsažena v jednotkové ceně, j) základ daně, k) základní nebo sníženou sazbu daně nebo sdělení, že se jedná o plnění osvobozené od daně, a odkaz na příslušné ustanovení tohoto zákona, l) výši daně; tato daň může být zaokrouhlena na celé koruny tak, že částka 0,50 koruny a vyšší se zaokrouhlí na celou korunu nahoru a částka nižší než 0,50 koruny se zaokrouhlí na celou korunu dolů.* Odpůrce ve všech dopisech, kterými vracel faktury navrhovateli, uváděl, že tyto nesplňují náležitosti dle § 29 odst. 1 písm. f) zákona o dani z přidané hodnoty. Odpůrcem citované ustanovení zní: *„Doklad o použití je daňový doklad, který musí vystavit plátce, který uskutečňuje zdanitelná plnění podle § 13 odst. 4, s výjimkou § 13 odst. 4 písm. c) až e), a podle § 14 odst. 3, s výjimkou § 14 odst. 3 písm. c) až e), a to nejdříve dnem uskutečnění zdanitelného plnění a nejpozději do 15 dnů od tohoto dne. Údaje o dani se na dokladu o použití uvádějí v české měně.“* Rada ČTÚ se ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, že předložené faktury splňují náležitosti dle § 28 odst. 2 zákona o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném od 1. 4. 2011, když z nich jednoznačně vyplývá, kdo je vystavil (s uvedením všech identifikačních údajů), komu (opět se všemi identifikačními údaji), faktury jsou očíslovány, je v nich dostatečně určité uveden rozsah a předmět plnění označením služby, kapacity, odkaz na smlouvu a příslušné zúčtovací období, dále je ve fakturách uvedeno datum vystavení, datum uskutečnění zdanitelného plnění, jednotková cena bez daně, základ daně, procentní sazba daně a její výše. Námitka odpůrce je s ohledem na výše uvedené nedůvodná.

Odpůrce rozporuje řádné převzetí koncového bodu na adrese Mírová 924/4, Třebíč. Na podporu svého tvrzení předložil kopii Předávacího protokolu k tomuto koncovému bodu,

kteřý odmítl podepsat s tím, že nebylo provedeno měření parametrů přípojky a přípojka vykazuje závady, když nedosahuje požadované přenosové rychlosti. Rada ČTÚ po posouzení podkladů ve správním spise jednotlivě, jakož i ve vzájemných souvislostech, dospěla k závěru, že odpůrce sice řádně nepřevzal koncový bod na adrese Mírová 924/4, Třebíč, avšak prokazatelně mu byly služby elektronických komunikací na tomto koncovém bodě navrhovatelem, resp. jeho právním předchůdcem, poskytovány a odpůrce tyto služby užíval. Tím mu vznikla povinnost za tyto služby hradit sjednané ceny. Pakliže byla služba odpůrci poskytnuta vadně, měl funkčnost služby reklamovat a domáhat se nápravy, resp. snížení ceny, a to toliko ve vztahu ke koncovému bodu na adrese Mírová 924/4, Třebíč, jelikož odpůrce užíval služby nejen na koncovém bodě na adrese Mírová 924/4, Třebíč, ale i na koncovém bodě SPPT Velká Bíteš, kde vady poskytované službě nevytýkal. Svým postupem odpůrce porušil svou povinnost hradit ceny za poskytnuté služby ve vztahu ke koncovému bodu SPPT Velká Bíteš. Nadto odpůrcem tvrzené vadné poskytování služeb na koncovém bodě na adrese Mírová 924/4, Třebíč, nebylo prokázáno.

Z podkladů doložených odpůrcem a jeho tvrzení ve správním řízení vyplývá rozpor, když dne 24. 2. 2011 ve Výpovědi Dodatku č. 8 uvedl: „*Poslední fakturu za odběrné místo Třebíč tedy očekávám za květen 2011.*“ Odpůrce naopak ve správním řízení tvrdí, že mu služby elektronických komunikací na tomto koncovém bodě poskytnuty nebyly, tyto neužíval a odmítal za ně proto hradit sjednané ceny. Z citované výpovědi však lze mít za to, že služby byly odpůrci na koncovém bodě na adrese Mírová 924/4, Třebíč, poskytovány, což odpůrce sám právě ve výpovědi nepřímou potvrzuje. Pokud by tomu tak nebylo a služby by odpůrci na uvedeném koncovém bodě poskytovány nebyly, neměl by odpůrce relevantní důvod „očekávat“ fakturu „*za odběrné místo Třebíč*“. Rada ČTÚ se ztotožňuje se závěrem správního orgánu I. stupně, že odpůrci byly na koncovém bodě na adrese Mírová 924/4, Třebíč, služby elektronických komunikací dle smlouvy poskytovány, odpůrce tyto služby užíval a námitky odpůrce shledává účelovými a nedůvodnými.

Námitku odpůrce, že důkazy, které byly nabídnuty v rámci jeho procesní obrany, byly nesprávně správním orgánem I. stupně vyhodnocené, shledává Rada ČTÚ nedůvodnou. Správní orgán I. stupně se důkladně zabýval všemi podklady, tyto posoudil jednotlivě i ve vzájemných souvislostech, přičemž v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl úvahy, na jejichž základě dospěl k závěru, že návrh byl podán důvodně. Ke stejnému závěru ostatně dospěla s ohledem na výše uvedené Rada ČTÚ. Odpůrce nadto nekonkretizoval, v čem shledal nesprávnost vyhodnocení důkazů jím předložených.

Vzhledem k tomu, že výrok rozhodnutí týkající se uplatněného nároku je třeba považovat za správný, je třeba jako správný hodnotit i výrok II. týkající se přiznání náhrady nákladů řízení navrhovateli, neboť odpovídá zásadě přiznání náhrady nákladů řízení dle

úspěšnosti ve sporu podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích, kdy ve věci byl v plném rozsahu úspěšný navrhovatel, kterému v řízení na I. stupni vznikly náklady řízení za uhrazený správní poplatek.

Radě ČTÚ není známa a ani ze spisového materiálu nevyplývá skutečnost, že by navrhovatel jako účastníku, který byl v řízení o rozkladu plně úspěšný, vznikly v rámci řízení o rozkladu náklady řízení, z tohoto důvodu se náhrada nákladů rozkladového řízení ani jedné ze stran nepřiznává.

Se zřetelem k výše uvedenému Rada ČTÚ na základě svého oprávnění podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti rozhodnutí Rady ČTÚ není podle § 107 odst. 10 zákona o elektronických komunikacích opravný prostředek přípustný.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu:

Jaromír Novák
Ing. Mgr. Jaromír Novák
předseda Rady

Českého telekomunikačního úřadu